

Review: 'Bhagwat Gita to Dasam Granth Sahib' (Nanak Singh Nishter).

Charnjit Singh Bal

Note:-Excerpts from Nanak Singh Nishter's article under review are scribed verbatim within quotation marks. Our arguments and comments are italicizes.

Another addition to the clique of Dasam Granth mongers, RSS, cultist sectarians Sikh Guru pretenders, Sikh seminarians (Taksali), fundamentalists, Punjabi (Bhagauti) University academics, modern day Mahants, Pujaris aka Jathedars/Singh-Sahibs, et al, is **Nanak Singh Nishter**. He enters into the anonymous author/s' bundle of mythology, eroticism, polytheism and idolatry, Dasam Granth controversy fray with his article titled '**Bhagwat Gita to Dasam Granth Sahib**'.

The article's title and contents reveal author's prejudices that Guru Gobind Singh composed Guru Granth's antithesis Dasam Granth drawing inspiration from Bhagwat Gita, an ancient Hindu ruling family feud allegory and mythological characters from Hindu Upnishdas and Puranas. But he does not offer any new substantive arguments, or references, just run of the mill old conjectures and canards in his ilk's jargon.

"From merely saintliness the Sikhs were developed to be the saint soldiers. They imbibe further the martial spirit of heroism in living and fighting.....Shri Guru Gobind Singh Ji (1666-1708) required some characters for describing the scenes of the battles in poetry to depict as heroes and heroines of war and **worship**. Instead of any imaginary characters, he preferred to choose the mythological characters of Upnishads (Upnishdas) and Puranas, which were familiar to the folk, and other famous tales of the world. Some people are wrongly quoting it to prove that Sikhism is an offshoot of Hinduism. Our so-called writers, for cheap popularity and mental reservation (?), create unwarranted one or other controversies about Shri Dasam Granth Sahib without going through the text and its spirit."

As gleaned from authentic Sikh Scriptural anthology Guru Granth and historical accounts Sikh Gurus' mission was to infuse patriotism, chivalry, intrepidity, equanimity in the servile Indian society wilting under tyrannical Muslim, Imperialism and Jihad.

The Term Martial spirit is synonym of militancy, belligerence, etc. idiosyncrasies inherent in gladiators, aggressors, imperialists, militants, terrorists and tyrants.

Mythology means 'volume of myths and legends'. The author's conjecture, 'instead of imaginary characters Guru Gobind Singh preferred mythological characters of Hindu Upnishdas and Puranas to describe scenes of battle in poetry', and censure of people claiming 'Sikhism is offshoot of Hinduism' is rather absurd. In canonical Sikh creed there are references to dogmas and characters in creeds and mythologies of other religions but no evidence of preference for Hindu mythological characters. We quote verses from so-called Dasam Granth to refute author and his ilk's allegations

ਜੁਜ ਮਹਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ॥ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ॥ ਮ:੧

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰੁਬ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ਮ:੧॥ ਪ:੨੨੪॥

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ਰਾਮ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ਉਹੀ, ਪੰ ੨੨੬

ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨ ਸਕਹੈ ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਸਸਿ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਭਹੈ॥੧॥ ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਜਾਕਰ ਨੇਤ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਫੁਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐਰੈ॥੨

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਹਿਯੋ ਤਿਹ ਸਿਧਿ ਸਮਾਪਿ ਸਭੈ ਕਰਿ ਹਾਰੇ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ॥੧੦॥ ੩੩ ਸਵੈਯੈ

ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ ਏਕ ਨ ਮਾਨਿਯੋ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ ਭੇਦ ਕਹੈਂ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਿਯੋ॥ਸਵੀਯਾ ੮੬੩॥ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ॥
ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪਦ ੮੬੪ ਥੱਲੇ ਪੰਕਤੀ ‘ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਇਣ ਸਮਾਪਤਮ’

“Shri Dasam Granth Sahib is the scripture of 10th Guru Shri Guru Gobind Singh Ji’s compositions. Bhai Mani Singh Ji was a Diwan (minister) of Guru Sahib and had an acquaintance since childhood. He spent nine years for tracing and collecting whatever could be salvaged or whatever Sikhs had preserved. And compiled it at Amritsar in 1734 some 26 years after the death of Guru Sahib... After Bhai Mani Singh’s Ji was martyred in 1938 the controversy aroused over the authenticity of the compositions included and referred to the Sikh divines (?). The discussions were prolonged and made to depend on the fate of of a military expedition. In 1740, Massa Rangadh committed a heinous crime of converting Harmandir Sahib into a dancing hall where he smoked and wined. It was agreed that if Bhai Mehtab Singh of Mirankot returns successful, the volume of Shri Dasam Granth Sahib would be kept intact. He killed the Massa and returned alive thus the controversy was solved.”

Evidently, there was no Dasam Granth during Dasmesh Guru’s time hence it wasn’t canonized or sanctioned as a Sikh scripture. And, since its authenticity controversy was resolved on dicey outcome of Mehtab Singh and Sukha Singh’s do-or-die venture to behead Massa for desecration of holy Sikh shrine, Harimandir, and not by educated debate or on theological merit, belies author and his ilk’s bogey that it is a Sikh scripture. Neither is there any compelling evidence in the Guru’s contemporary authors’ works that he composed or redacted it or preached from it.

“The Sikh greeting ‘Sat Sri Akal’ which is actually a Jaikara (War cry – Jo Bole So Nihal, Sat Sri Akal) which replaced ‘Waheguru Ji ka Khalsa, Waheguru Ji ki Fateh’ was revived.”

‘Sat Sri Akal’ literally means, ‘The eternal God is ultimate reality’. The Sikhs chant at end of liturgical litany similar to Christian Amen; shout enthusiastically as a solidarity slogan to confront aggression or utter it as a greeting. The assertions ‘it is a ‘war cry’ and it ‘replaced ‘Waheguru Ji ka Khalsa, Waheguru Ji ki Fateh’ smack of mediocre or dubious scholarship. See N. B. 1990-93 Mahan Kosh, page 148.

“Dasam Granth Sahib is revered equally with the Shri Guru Granth Sahib, But it does not enjoy the same status, nor does it rank theologically as Shabad-Guru as Shri Guru Granth Sahib. In earlier days they were seated side by side at the high pedestal in Gurdwaras.”

We reproduce account of celebrated scholar Bhai Vir Singh and Sikh luminaries’ inquiry and ruling that put an end to some devious Sikhs’ complicity to setup Dasam Granth recitation service at Akal Takht and SGPC’s reply to S. Santokh Singh. The account and reply debunk author and ilk’s canards.

“ਇਸ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਾਸ ਗੱਲ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਆਈ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨੀ ਚਬੂਤਰੇ ਉੱਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਏਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਸਿੱਖ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਚੱਲੀ। ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਹੋਣ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਪਤਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਿਵਾਜ ਤੋਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਪਾਦਿਤ ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ, ੧ ਜਨਵਰੀ ੧੯੪੨।

“ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਦੋ ਪਾਠ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਉਸੇ ਅਦਬ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ‘ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ’ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਲੇਖ ਲਿਖ ਕੇ ਪੁੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ। ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰ ‘ਪੰਜਾਬ’ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ”:-

“੪ ਮਈ ਨੂੰ ਧਾਰਮਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ਹੀਦ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਹੋਈ, *ਸੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ* ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ, ਪ੍ਰੋ: ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪ੍ਰੋ: ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ, ‘ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ, ਸਧਾਰਨ ਜਾਂ ਸਪਤਾਹਕ ਆਦਿ ਪਾਠ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ-ਸੁਣਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। *ਧਾਰਮਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਿਨ ਮੈਂਬਰ ਬਾਵਾ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਮਹੰਤ ਮੂਲਾ ਸਿੰਘ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਇਸ ਮਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁਕੇ ਸਨ।”

Bhai Kanh Singh's Comment

“ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕੌਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਭਾਈ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭੀ ਸਰਬਲੋਹ ਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਰੂਪਦੀਪ ਭਾਸ਼ਾ ਪਿੰਗਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਰੂਪਦੀਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਮਤ ੧੭੨੬ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਗੀਧਰ ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਵਿੱਚ ਜੋਤੀਜੋਤਿ ਸਮਾਏ ਹਨ; ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਭੀ ਅਵਾਣ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਨਗਹਲੀ ਨਾਲ ਉਤਨਾ ਹੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਦਸਮਗ੍ਰੰਥ। ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼, '੯੦, '੯੩ ਪੰ; ੧੬੭

੧੯ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ

ਦਫਤਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਨੰ: ੩੬੬੭੨, ੩-੮-੧੯੭੩

ਸ੍ਰ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ

ਕਸੌਲੀ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼:

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਕਾ ਮਿਤੀ ੬-੭-੭੩ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਗਿ: ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਗਿ: ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਿ: ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਗ੍ਰੰਥੀ ਹਰਮੰਦਰ) ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਜਥੇਦਾਰ (ਗਿ: ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਭੌਰਾ) ਦੀ ਰਾਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

੧) ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

੨) ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖਿਆਨ ਜੋ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹਨ, ਇਹ ਦਸੇਸ਼ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਭ ਚਿੰਤਕ ਸਹੀ/- (ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ), ਮੀਤ ਸਕੱਤਰ, ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

For more reviews of Dasam Granth and its touts' articles visit www.sikhsundesh.net